

τητά των ἔνεκα ὑπνηλίας ἢ νόσου σύνηθ. : *Βασίλεμα τῶν ματιῶν.*

***βασίλεμα-ήλιου** τό, βασιμαήλιου Μακεδ. (Βελβ.)
Ἐκ τῆς φράσεως *βασίλεμα ἡλίου*. Τὸ βασιμαή-
λιου κατ' ἀνομ. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 1,324.
Βασίλεμα 2, ὁ ἰδ.

βασιλεμένα ἐπίρρ. Πόντ.

Ἐκ τοῦ *βασιλεμένος* μετοχ. τοῦ ρ. *βασιλεύω*.

Μέ ὀφθαλμοὺς νυσταλέους : *Βασιλεμένα ἐντρανεῖ* (κοι-
τάζει).

βασιλεμὸς ὁ, Νάξ. (Δαμαρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *βασιλεύω*.

Βασίλεμα 2, ὁ ἰδ. : *Σ τὸ βασιλεμὸ τοῦ νήλιου.

βασιλεύω (Ι) κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἶν. *Οφ. Τραπ.
Χαλδ. κ.ά.) *βασιλεύουν* Λέσβ. κ.ά. *βασιλεύουν* *Ηπ. κ.ά.
βασ'λεύουν βόρ. ιδιῶμ. *βαδ'λεύουν* πολλαχ. βορ. ιδιῶμ.
βασιλεύγω Ἰων. (Κρήν.) Κρήτ. Μεγίστ. Νάξ. (*Απύρανθ.
Γαλανᾶδ. Κινίδ.) Νίσυρ. Πάρ. Σέριφ. Σίφν. Σύμ. κ.ά.
βασιλεύγον *Ανδρ. Εὐβ. (Κύμ.) Κρήτ. Τήν. κ.ά. *βασιλεύκω*
Κύπρ. *βασιλέγγον* Τσακων.

Τὸ ἀρχ. *βασιλεύω*. Τὸ *βασιλεύγω* καὶ μεσν.

1) Εἶμαι βασιλεὺς κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἶν. *Οφ.
Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) : Φρ. *Ζῆ καὶ βασιλεύει* (ἢ φρ. ἀποτελοῦ-
σα συνήθως ἀπάντησιν εἰς τὴν ἐρώτησιν : τί κάνει ὁ δεῖνα ;
λέγεται μετὰ τινος ἀστειότητος ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον περὶ
ἀνθρώπου εὐδαιμονοῦντος, εἶναι δὲ ἡ αὐτὴ φράσις τὴν
ὁποῖαν κατὰ τὴν δημόδη μυθολογίαν οἱ ναυτιλλόμενοι
λέγουν εἰς τὴν Γοργόναν, ὅταν αὐτὴ τοὺς ἐρωτᾷ : *ζῆ ὁ βα-
σιλεὺς Ἀλέξανδρος* ;) κοιν. Τὸ *μυαλὸ βασιλεύει* (ἐπὶ ἀνθρώ-
που φρονίμως καὶ συνετῶς ἐνεργοῦντος) Πάρ. κ.ά. **Ἡ*
δ'λεῖα βασιλίμ (ὁ ἐργαζόμενος εἶναι ἐλεύθερος καὶ εὐτυχὴς
οὐδενὸς ἀνθρώπου ἔχων ἀνάγκην) *Ηπ. || Παροιμ. *Σ τοὺς
στραβόνες βασιλεύει ὁ μονόφθαλμος (ἀρχ. *ἐν τυφλῶν πόλει
γλαμυρὸς βασιλεύει) Πελοπν. (Τριφυλ.) || *Ἄσμ.

**Ὁδο σὲ βλέπω κ' ἔρχεσαι, θαρῶ πῶς βασιλεύγω,*
κι ὁδὸ μισσεύγης, μάθια μου, μὲ τὰ θεριά παλεύγω
Κρήτ. Καὶ μετβ. κάμνω τινὰ βασιλέα Ἰων. (Σμύρν.) : *Ἄσμ.
... *Βάγια, βασιλένέ το*

κ' ἐσύ, κυρά μου Παναγιά, σῶσε καὶ φύλαξέ το
(βανκάλ.) Μεγίστ. β) **Ανακηρύσσομαι, γίνομαι βασιλεὺς*
Νίσυρ. : Γνωμ. *Ποτὲ ὀρφανὸ δὲ χαίρεται κι ἂν βασιλέμῃ*
ἀκόμα. γ) Μετβ. κυβερνῶ, διοικῶ τι Σίφν. : Φρ. **Ἡ*
ὑπομονὴ τὰ βασιλεύγει ὅλα (διὰ τῆς ὑπομονῆς τὰ πάντα
διευθετοῦνται). 2) **Ἐπικρατῶ, κυριαρχῶ κοιν.* : **Ἐδῶ βα-
σιλεύει ἡ ἀλήθεια, ἐκεῖ ἡ ψευτιά κ' ἡ ἀτιμία κοιν.* Θέλει νὰ
βασιλέμῃ ὁ λόγος του Θράκ. *Βασιλέμῃ ὁ καιρὸς αὐτὸς Εὐβ.*
Βασιλέμῃ ὁ βορᾶς - ὁ νοτιάς Θράκ. || Ποίημ.

Τὸ *ποῦλλὸ ποῦ βασιλεύει* | **πάνον 'ς τ' ἄλλα τὰ ποῦλλὰ*
ΔΣολωμ. 55. β) Φέρομαι δυναστικῶς, τυραννικῶς Δαρ-
δαν. 3) *Εὐτυχῶ, εὐδαιμονῶ Θράκ.* (Μέτρ.) Πόντ. (Κε-
ρασ. Οἶν. Τραπ. Χαλδ.) : Φρ. **Ἐβασιλέμῃ καὶ στέκει* (εὐ-
δαιμονεῖ) Οἶν. **Ἐβασιλέμῃ* (μὲ νομίζουν πλούσιον) Κερασ.

4) **Αναδεικνύομαι Πόντ.* (Κερασ. Τραπ. Χαλδ.) : Πα-
ροιμ. **Ὑπερ'φανεμένα χωρία βασιλεύ'νε* (πολλάκις οἱ περι-
φρονημένοι ἀναδεικνύονται. *ὑπερ'φανῶ=ὑπερρηφανῶ=πε-
ριφρονῶ*) Χαλδ. 5) *Μεσουρανῶ Πόντ.* (Οἶν.) : **Ὁ ἡλιον*
ἐβασιλέμῃ. β) **Ἐχω ἀνυψωθῇ εἰς τὸν οὐρανόν, ἐπὶ χαρ-
ταετοῦ Κρήτ.* : *Βασιλεύει ὁ αἰτός.* Καὶ μετβ. *ἀνυψῶ εἰς τὸν*
οὐρανὸν αὐτόθ. : **Ἐλα νὰ βασιλέμῃς το' αἰτούς μας.* γ) *Ρίπτω*
εἰς τὸν οὐρανὸν ὅσον τὸ δυνατόν καθέτως Εὐβ.
(Κονίστρ.) : *Αὐτὸς τὴ βασιλεύει τὴν πέτρα του.* 6) *Δύω*

(περὶ τῆς σημ. ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν **Ἀθηνᾶ* 28 <1916> Λεξι-
κογρ. Ἀρχ. 17 κέξ. καὶ ΜΚριαρ. ἐν **Ἀθηνᾶ* 47 <1937>
79 κέξ. καὶ *Revue balkan.* 3 <1938> 462 κέξ.) κοιν. : *Βα-
σίλεμῃ ὁ ἡλιος - τὸ φεγγάρι κττ. κοιν.* *Βασιλεύοντας ὁ ἡλιος*
(κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου) Πάρ. κ.ά. || Φρ. *Βασιλίμ* οὐ
ἡλιους του (ἐγήρασε) Β.Εὐβ. *Βασιλέμῃ τὰ μάτια του* (ἔχα-
σαν τὴν ζωηρότητά των ἔνεκα νόσου ἢ ὑπνηλίας, νύ-
στας) κοιν. *Μάτια βασιλεμένα κοιν.* || Παροιμ.

Τ' ἀδέρφια ὅταν σμίγουνε, ὁ ἡλιος ἀνατέλλει,

κι ὅταν ἀποχωρίζουνε, πάει καὶ βασιλεύει

(ἢ συνάντησις τῶν ἀδελφῶν γεννᾷ χαράν, ἐνῶ ὁ ἀποχωρι-
σμός λύπην) Αἴγιν. || *Ἄσμ.

Τὸ ἄστρο σου μὲ τ' ἄστρο μου μαζὶ ἐβασιλέμῃ,

ἐμάθα δὲ πῶς σ' ἀγαπῶ κι οὔλοι μᾶς ἐξηλέμῃ

Κρήτ.

Βασιλίμ κι σήμερα, πῆγι κι τούτ' ἡ μέρα

Μακεδ. (Σισάν.) || Ποίημ.

... Τὸ μάτι ἀνταρδιασμένο

τοῦ σκοτωμένου τρεῖς φορὲς ἀνεβοκατεβαίνει

καὶ βασιλεύει σκοτεινὸ

ΑΒαλαωρ. **Εργα* 2,172. Συνών. ἀποβασιλεύω, ἀπο-
διαβαίνω, βασιλειάζ-ζω, βοῦτῶ, δύω, καθίζω,
ἀντίθ. ἀνατέλλω, βαρῶ Β4. 7) Διατηρῶ τινὰ κάπου
μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου Θράκ. : *Πῆγε τὸ παιδί της νὰ*
τὸ βασιλέμῃ 'ς τὸν ἄι-Γιάννη (τὸ πῆγε εἰς τὸν ναὸν τοῦ
ἁγίου Ἰωάννου νὰ μείνῃ ἐκεῖ μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου
πρὸς θεραπείαν). β) Μέσ. *βασιλεύουμι, μένω ἔξω τῆς*
*οἰκίας μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου *Ηπ.* 8) *Γίνομαι ἄ-*
φαντος, ἐξαφανίζομαι Κρήτ. Πελοπν. (Τρίκκ.) κ.ά. : *Βα-
σιλεύει τὸ νερὸ* (διεισδύει εἰς τὸ ἔδαφος, τὸ καταπίνει ἢ
γῆ) Κρήτ. **Ὁ λαγὸς ἐβασιλέμῃ αὐτόθ.* 9) *Μεταφ. γίνο-*
μαι κάτισχνος, ἐξαντλοῦμαι σωματικῶς Στερελλ. (Αἰτωλ.)
Βασιλίμ ἀπ' τ' ἀρρώστια σὺ δεῖνα.

βασιλεύω (II) Θράκ.—(*Εφημ. Ἀκρόπολις 1 Ἰανου-
αρίου 1931) *βασ'λεύου Στερελλ. (Αἰτωλ.)*

Ἐκ τοῦ ὄν. *Βασίλεις.*

1) Μοῦ πέφτει τὸ νόμισμα τῆς βασιλόπιττας Θράκ. :
**Σ τὸ σπῆτι μας βασιλέμῃ ὁ δεῖνα.* II) Κάμνω χρῆσιν
πράγματός τινος κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ ἁγίου Βασιλείου
Ἰμβρ. Στερελλ. (Αἰτωλ.)—(*Εφημ. Ἀκρόπολις ἐνθ' ἂν.) :
**Βασιλεύουν τὰ ὄπλα τὴν πρωτοχρονιά* (ἀπὸ κάθε ὄπλο
πρέπει νὰ ριφθῇ εἰς πυροβολισμός) Ἀκρόπολις ἐνθ' ἂν. :
Τ' ἄι-Βασ'λειοῦ βασ'λεύ'ν τὰ πιδιά τὰ γράμματα (δηλ. δια-
βάθουν, διότι τοῦτο νομίζεται καλὸν) Αἰτωλ. *Οἱ κυν'γοὶ*
βασ'λεύ'ν τὰ τ'φέκια αὐτόθ. *Τὰ βαδ'λεύουν τὰ ροῦχα* (τὰ φορῶ
διὰ πρώτην φορὰν τοῦ ἁγίου Βασιλείου) Ἰμβρ. || Φρ. *Θὰ*
οἱ τσ' βαδ'λέμῃ! (θὰ σὲ δείρῳ σήμερον ἐορτὴν τοῦ ἁγίου
Βασιλείου! Πιστεύεται ὅτι ὁ δαρεὶς κατὰ τὴν ἡμέραν αὐ-
τὴν θὰ ὑφίσταται τοῦτο καθ' ὅλον τὸ ἔτος) αὐτόθ.

βασιλῆ ἡ, Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *βασιλεύω*. Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ ἰδ
**ΑνθΠαπαδόπ. ἐν Λεξικογρ. Δελτ. Ἀκαδ. Ἀθην. 1,22 ὑπόσημ.*

Βασίλεια 1, ὁ ἰδ. Ἡ λ. ἐν φρ. ἕσμ. *χαρίζω σε τὴ βα-
σιλῆν.*

βασιλιάτικος ἐπίθ. Κύπρ. *βασ'λιάτ'κους* Ἰμβρ.

Ἐκ τοῦ ὄν. *Βασίλεις* καὶ τῆς καταλ. -*ιάτικος.*

1) Ὁ ἀνήκων εἰς τὸν ἅγιον Βασίλειον Ἰμβρ. : *Νιρὸ*
βασ'λιάτ'κον (τὸ ἀντλούμενον τὴν αὐγὴν τῆς 1 Ἰανουα-
ρίου). Συνών. *ἁγίβασιλιάτικος 1.* 2) Οὐδ. πληθ.
βασιλιάτικα οὐς. α) Τὰ κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ ἁγίου
Βασιλείου διδόμενα δῶρα Κύπρ. β) Τὰ καθαρὰ ἢ και-

νουργῇ ἐνδύματα τὰ ὅποια φοροῦν τὴν ἡμέραν τοῦ ἁγίου Βασιλείου Κύπρ.

βασιλικὰ ἐπίρρ. κοιν. βασιλ'κὰ βόρ. ιδιῶμ. βασιλ'κὰ ἐνιαχ. βορ. ιδιῶμ. βασ'λικά βόρ. ιδιῶμ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βασιλικός.

1) Κατὰ τρόπον βασιλικόν, λαμπρῶς, ὑπερόχως: Τὸν ὑποδέχτηκαν - τὸν καταβόδωσαν βασιλικά. β) Κατὰ τρόπον ἀρμόζοντα εἰς βασιλέα, ἡγεμονικῶς σύννηθ.: Ἄσμ.

Βασιλικὰ τὰ μάτια σου, βασιλικὰ κοιτάξεις

Ἡπ. 2) Πλουσίως: Ζῶ-περῶ βασιλικά. Συνών. βασιλαιο 4, βασιλικᾶτα.

***βασιλικάδι** τό, βασιλ'κάδι Ἱμβρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βασιλικός.

Ἡ ὁσμὴ τοῦ φυτοῦ βασιλικοῦ: Μυρτίξ' βασιλ'κάδι.

βασιλικάκι τό, Κρήτ.

Ἵποκορ. τοῦ οὐσ. βασιλικός διὰ τῆς καταλ. -άκι.

Μικρὸς βασιλικός: Ἄσμ.

Σγουρὸ βασιλικάκι μου, σγουρά 'ναι τὰ μαλλιά σου, κι ἀπὸ 'να μίλι κι ἀπὸ δυὸ 'γροικᾷτ' ἢ μυρωδιά σου.

βασιλικαπιδεᾶ ἢ, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βασιλικάπιδος καὶ τῆς καταλ. -εᾶ.

Εἶδος ἀπιδέας. Συνών. βασιλαπιδεᾶ, βασιλαχλαδεᾶ.

βασιλικάπιδος τό, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βασιλικός καὶ τοῦ οὐσ. ἀπίδι.

Ὁ καρπὸς τῆς βασιλικαπιδεᾶς: Ἄσμ.

Τὸ λέν' ὅλοι οἱ-ῖ-ἀρχοδεσ κι ὅλ' οἱ γραμματισμένοι πῶς τὸ βασιλικάπιδος ὁ χοῖρος τὸ κερδαίνει.

Συνών. βασιλάπιδος.

βασιλικάρι τό, Ζάκ. βασιλ'κάρ' Σκῦρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βασιλικός καὶ τῆς καταλ. -άρι (II).

Εἶδος ἐδωδίου μύκητος.

βασιλικᾶτα ἐπίρρ. Ζάκ. Κύθηρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βασιλικός καὶ τῆς καταλ. -ᾶτα (I).

Βασιλικὰ 2, ὁ ἰδ.: Περῶ βασιλικᾶτα.

βασιλικᾶτο τό, Κέως.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βασιλικᾶτος.

Εἶδος σύκου.

***βασιλικεᾶ** ἢ, βασιλιτᾶ Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βασιλικός.

Τὸ φυτὸν βασιλικὸς Β 13. Πβ. ἀγριοβασιλικεᾶ.

βασιλίκι τό, Κάρπ. Κρήτ. Μῆλ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Νίσυρ. Ρόδ. Χίος κ.ά. βασιλίκι Κῶς κ.ά. βασιλίτσι Μεγίστ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βασιλγᾶς καὶ τῆς καταλ. -ίκι. Πβ. καὶ μεσν. βασιλίκιον.

1) Ἐπικράτεια βασιλική, βασιλείον Ρόδ. κ.ά.: Ἄσμ.

Κι ἂ δὲ σᾶς φτάνουν αὐταδὰ, πουλῶ καὶ τὰ τσιφλίκια ὅπου μὲ τὰ ἡξεκόψασι δώδεκα βασιλίκια

Ρόδ. 2) Βασιλικὸν ἀξίωμα ἐνθ' ἄν.: Φρ. Ἀπὸ γενεᾶς πάει τὸ βασιλίκι (τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα μεταβιβάζεται διαδοχικῶς) Κρήτ. Κάνω βασιλίκι (βασιλεύω) Μῆλ. || Ἄσμ.

Γιέ μου, γιὰ τὴ χωριάτισσα χάνεις τὸ βασιλίκι,

χάνεις τὸ βασιλίκι σου, χάνεις καὶ τὴν τιμὴ σου

Κάρπ.

Ἄ σὲ κερδέπω, βασιλγᾶ, εἶδα 'ν' δὲ στοίχημά σου;

—Βάνω τὸ βασιλίκι μου καὶ τὴ χρουσῇ κορῶνα

Κρήτ. 3) Ξύλον μικρὸν τὸ ὅποιον κρατεῖ ἐν παιδιᾷ ὁ ἔχων τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν Κεφαλλ. Πελοπν. (Μάν.)

4) Μία τῶν πλευρῶν τοῦ παικτικοῦ ἀστραγάλου Ἰθάκ. Συνών. βασιλγᾶς 11, βασιλεία 4.

βασιλικόγαστρα ἢ, Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βασιλικός καὶ γάστρα, δι' ὁ ἰδ. γλάστρα.

Γλάστρα βασιλικοῦ.

βασιλικοδαμασκηγᾶ ἢ, Νάξ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βασιλικοδαμάσκηνο καὶ τῆς καταλ. -εᾶ.

Εἶδος δαμασκηneas ἢ ὅποια παράγει καρποὺς εὐμεγέθεις καὶ γλυκεῖς.

βασιλικοδαμάσκηνο τό, Νάξ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βασιλικός καὶ τοῦ οὐσ. δαμάσκηνο.

Ὁ καρπὸς τῆς βασιλικοδαμασκηγᾶς, ὁ ἰδ.

βασιλικόδυοσμος ὁ, Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βασιλικός καὶ τοῦ οὐσ. δυόσμος.

Τὰ φυτὰ τῆς τάξεως τῶν χειλανθῶν (labiatae) καλαμίνθη ἢ νεπέτη (calamintha nepeta), συνών. ἀγριο-ρίγανη 1α, καὶ καλαμίνθη ἢ πολιά (calamintha incana), συνών. ἀγριοβάλσαμο 2, ἀγριοβασιλικός 5.

[**]

βασιλικόζουμον τό, Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βασιλικός καὶ τοῦ οὐσ. ζουμί.

Τὸ ἀφέψημα τοῦ βασιλικόδυοσμου.

βασιλικόκερι τό, ἀμάρτ. βασιλικοτέρη Νάξ. (Δαμαρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βασιλικός καὶ τοῦ οὐσ. κερι.

Ἡ κηρήθρα τῆς κυψέλης ἢ φέρουσα τὸν γόνον. Συνών. βασιλοκέρι.

βασιλικόπετρα ἢ, Εὐβ. (Κύμ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βασιλικός καὶ πέτρα.

Λίθος ἐπὶ τοῦ ὁποίου τίθεται κιβώτιον περιέχον ἄνθη.

βασιλικός ἐπίθ. κοιν. καὶ Καππ. (Σίλατ.) Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Ὀφ. Τραπ. Χαλδ.) βασιλ'κός βόρ. ιδιῶμ. βασιλ'κός Πάρ. (Λεῦκ.) Πόντ. (Τραπ.) βασιλικὸ Ἀπουλ. Καλαβρ. (Μπόβ.) Τσακων. βασιλ'κους Θράκ. (Ἀδριανούπ. Σουφλ.) βασ'λικὸ τό, Καππ. (Ἀνακ. Φερτ.) βασιλ'κὸ Καππ. (Ἀραβάν. Μαλακ.) βασιλ'κὸ Καππ. (Σινασσ.) Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. βασιλικός.

Α) Ἐπιθετικ. 1) Ὁ ἀρμόζων, ὁ ἐμπρέπων εἰς βασιλέα σύννηθ.: Τρόπος βασιλικός. Καλωσύνη βασιλική. β) Ὁ ἀνήκων εἰς βασιλέα κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Ὀφ. Τραπ. Χαλδ.): Βασιλικὸς ὀρισμός. Βασιλικὸς ἄνθρωπος-γατρός κττ. Βασιλικὴ διαταγή. Βασιλικὸ ἄλογο-καράβι-παλάτι-πρᾶμα κττ. κοιν. Βασιλικὸ μέρος (ὑπουργεῖον) Τῆν. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Βασιλικὸς Ρόδ. Σαμοθρ. Βασιλικὴ Κρήτ. Ρόδ. Στερελλ. (Μεσολόγγ.) Βασιλικὸ Ἄνδρ. Πελοπν. (Ἀρκαδ.) Ρόδ. Βασιλικὸς Κρήτ. Βασιλικὰ Μακεδ. (Χαλκιδ.) Ρόδ. Χίος. Καὶ ὡς κύριον ὄν. ἀρσεν. Βασιλ'κός Θράκ. (Μάδυτ.) θηλ. Βασιλικὴ κοιν. Βασιλ'κὴ Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) Συνών. *βασιλγᾶκος 1. γ) Ὁ ἀνήκων εἰς τὴν πολιτικὴν μερίδα τοῦ βασιλέως κοιν. δ) Ὁ φίλος τοῦ βασιλικοῦ πολιτεύματος κοιν. ε) Ὁ ἀνήκων εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, στρατιωτικὸς πολλαχ. 2) Δημόσιος κοιν.: Βασιλικὸς δρόμος κοιν. καὶ οὐσ. βασιλικός Κρήτ. Βασιλικὴ στράτα Ἡπ. Βασιλικὸ στενὸ (ὁδός) Κρήτ. Συνών. *βασιλγᾶκος 2. 3) Ὁ ἐξέχων, ὁ ὑπερέχων τῶν ἄλλων σύννηθ. καὶ Καππ. (Σίλατ.) Πόντ. (Ὀφ.): Βασιλικὸ ξύγγι (τὸ περὶ τοὺς νεφροὺς τοῦ ζῴου λίπος) σύννηθ. Βασιλικεῖα φλέβα (ἢ ἀρτηρία). Βασιλικὸ ἄντερο (τὸ παχὺ ἐν-

